

се намираше доста далеко отъ града. Но дяволътъ който си нѣмаше работа, отправи обувкитѣ тѣй, че тѣ запушиха изтичането на водата. Нагледниците се притекоха да поправятъ поврѣдата, намѣриха обувкитѣ на Касема и ги занесоха на управителя, като заявиха, че тѣ сж причина на тази поврѣда.

Злочестиятъ притежателъ на обувкитѣ изново бѣше хвърленъ въ тъмница и осжденъ на глоба, още по-голѣма отъ първитѣ двѣ, но скж-поцѣннитѣ обувки му бѣха върнати.

Толкова присмѣхъ и толкова злочестини го отчаяха; той рѣши веднага да изгори проклетитѣ обувки. Но тѣ още бѣха напоени съ вода. Той отиде върху терасата на своята кжща и ги остави тамъ да изсъхнатъ.

Кучето на неговия съсъдъ като съгледа обувкитѣ, отиде на терасата и като почна да си играе съ тѣхъ, бутна ги и на улицата тѣ паднаха върху една жена, която минаваше прѣзъ тамъ.

Ударътъ бѣше толкова силенъ, че бѣдната жена се много уплаши и легна болна. Нейниятъ мжжъ отиде заедно съ обувкитѣ да подаде жалба на кадията срѣщу Касема, който трѣбваше да плати една глоба, равна на злото, което обувкитѣ му бѣха причинили.

Тогава, като взе обувкитѣ си въ ржка, той замоли кадията съ такава разпаленостъ, която го накара да се разсмѣе и да издаде заповѣдь, съ която да освободи Касема отъ отговорностъ за злинитѣ, които тѣзи проклетни обувки биха му причинили за напрѣдъ.

Но това бѣше май късно, защото горкиятъ Касемъ бѣше съсипанъ вече и на своята кожа бѣше изпиталъ, каква е опасността да се носятъ дълго врѣме едни и сжщи обуща.